

3. Έχει η προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου την έννοια ότι, [πέραν των όσων] κρίνει σχετικά με το κεφάλαιο, απαντά επίσης στο ερώτημα σχετικά με το εάν είναι αντίθετη προς την οδηγία 2008/48 ρύθμιση κράτους μέλους η οποία κατοχυρώνει για τους καταναλωτές το δικαίωμα να γίνεται μνεία, σε μια σύμβαση καταναλωτικής πίστωσης, του ποσού, του αριθμού και της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας καταβολής των τόκων και των εξόδων; Εάν η απόφαση αφορά επίσης και τους τόκους και τα έξοδα, είναι αντίθετος προς την εν λόγω οδηγία, και ειδικά προς το άρθρο της 10, παράγραφος 2, στοιχείο ι', ο επιμερισμός της αποπληρωμής των τόκων και των εξόδων με μορφή άλλη από αυτή του πίνακα τοκοχρεολυσίων;

⁽¹⁾ Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

⁽³⁾ Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ 1987, L 42, σ. 48).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 24 Μαΐου 2018 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά J. κ.λπ.

(Υπόθεση C-341/18)

(2018/C 294/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αναρρεσίβλητοι: J. κ.λπ.

Έτεροι διάδικοι: C. και H. κ.λπ.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν) την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος εισήλθε προηγουμένως στη ζώνη Σένγκεν, για παράδειγμα μέσω διεθνούς αερολιμένα, εξέρχεται, κατά την έννοια του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, μόλις ναυτολογηθεί ως ναυτικός σε πλοίο το οποίο είναι ήδη ελλιμενισμένο σε θαλάσσιο λιμένα που αποτελεί εξωτερικό σύνορο, ανεξαρτήτως του αν, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως πότε, θα εγκαταλείψει με το πλοίο αυτό τον εν λόγω θαλάσσιο λιμένα; Ή πρέπει, προκειμένου να γίνει λόγος για έξοδο, να διαπιστωθεί πρώτα ότι ο ναυτικός θα εγκαταλείψει τον θαλάσσιο λιμένα με το εν λόγω πλοίο, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ισχύει μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί ο απόπλους, και ποια είναι η χρονική στιγμή κατά την οποία πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να τοποθετηθεί η σφραγίδα εξόδου; Ή πρέπει να ισχύσει ως «έξοδος» κάποια άλλη χρονική στιγμή, είτε υπό άλλες προϋποθέσεις είτε όχι;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Gent (Βέλγιο) στις 25 Μαΐου 2018 — ISS Facility Services NV κατά Sonia Govaerts, Euroclean NV

(Υπόθεση C-344/18)

(2018/C 294/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: ISS Facility Services NV

Εφεσίβλητες: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, την έννοια ότι, όταν πρόκειται για ταυτόχρονη μεταβίβαση διάφορων τμημάτων επιχειρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα οποία μεταβιβάζονται σε διάφορους προς ους η μεταβίβαση, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την υφιστάμενη κατά τον χρόνο της μεταβιβάσεως σύμβαση εργασίας και αφορούν εργαζόμενο ο οποίος παρείχε εργασία σε καθένα από τα μεταβιβασθέντα τμήματα μεταβιβάζονται σε καθέναν από τους προς ους η μεταβίβαση, ανάλογα ωστόσο με την έκταση της απασχολήσεως του προαναφερθέντος εργαζομένου στο τμήμα της επιχειρήσεως που απέκτησε κάθε προς ον η μεταβίβαση,

ή ότι τα προαναφερθέντα δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταβιβάζονται στο σύνολό τους στον προς ον η μεταβίβαση του τμήματος της επιχειρήσεως στο οποίο ο εν λόγω εργαζόμενος παρείχε κυρίως την εργασία του,

ή ότι, όταν οι διατάξεις της οδηγίας δεν μπορούν να ερμηνευθούν με κανέναν από τους προαναφερθέντες τρόπους, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας και αφορούν τον εν λόγω εργαζόμενο δεν μεταβιβάζονται σε κανέναν προς ον η μεταβίβαση, τούτο δε ισχύει επίσης όταν δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί χωριστά η έκταση της απασχολήσεως του εργαζομένου σε καθένα από τα μεταβιβασθέντα τμήματα της επιχειρήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 82, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 29 Μαΐου 2018 — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Υπόθεση C-348/18)

(2018/C 294/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice

Εφεσίβλητη: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92 ⁽¹⁾ –υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 5ης Μαΐου 2011 επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-230/09 και C-231/09 σχετικά με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 ⁽²⁾– την έννοια ότι η ανακατανομή του μη χρησιμοποιηθέντος μέρους των ποσοτήτων εθνικής αναφοράς δύναται να γίνει βάσει αντικειμενικών κριτηρίων προτεραιότητας οριζόμενων από τα κράτη μέλη ή έχει την έννοια ότι η εν λόγω διαδικασία εξισορρόπησης διέπεται αποκλειστικώς από το κριτήριο της αναλογικότητας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 270, σ. 123).